

51

Bespreking van de verklaring van de regering

Mevrouw Lieve Van Ermen (LDD). – Medelijden is een ongemakkelijk en zeker geen opbeurend gevoel, maar toch is het enkel medelijden dat ik voor de nieuwe premier kan opbrengen. Het persoonlijk leed dat hem de afgelopen maanden heeft getroffen laat ik buiten beschouwing. Ik hoop oprecht, als arts, dat zijn gezondheid hem niet in de steek laat. Onze zoon, arts, stond als nachtwacht mee in voor het welzijn van de premier.

Ik heb medelijden met de premier omdat hij op Witte Donderdag zijn regering heeft moeten samenstellen. Op Witte Donderdag heeft Judas zijn dertig zilverlingen ontvangen om zijn Meester te verraden. Bij het zien van de foto van de nieuwe regeringsploeg kon ik me niet van de indruk ontdoen dat er niet één, maar een hele verzameling Judassen was samengekomen om de premier en zijn regering even het licht te gunnen. Ik heb medelijden met de calvarietoet van negen maanden, een kruistocht waarop de premier werd bespot, gezeseld en bespuugd, niet door het publiek dat hem hopeloos zag wroeten om het Belgische vehikel aan de waggel te houden, maar in de eerste plaats door zijn collega's. Vooral zijn Franstalige partners hebben hem stuk voor stuk door het slijk gehaald, op de cadans van de Franstalige media die geen scheldwoorden te min vonden om de premier en zijn kartelpartners te beschimpen.

52

De ergste politieke schande, waarbij ik het grootste medelijden voor u kan opbrengen, is dat u als grote overwinnaar van 10 juni, met het peblisciet van 800.000 Vlamingen, uw premierschap te danken hebt aan uw rivaal en voorganger, de heer Verhofstadt. Verhofstadt was door de kiezer gebuisd en naar Toscane

Discussion de la déclaration du gouvernement

Mme Lieve Van Ermen (LDD). –

gestuurd, maar kon meesmuilend zijn Belgische zilverlingen uitspelen in Laken om zo het Belgische Huis overeind te houden. De lofuitzendingen over het afscheid van Verhofstadt op RTBF en RTL-TVI spraken boekdelen.

Mijnheer de eerste minister, ik heb ook medelijden met u voor wat u nog te wachten staat. U bent niet dom en evenmin naïef. U weet dan ook dat het regeerakkoord een valkuil is. Er wordt geen enkel cijfer op de geplande maatregelen geplakt, zodat de oppositie u tenminste daarop niet kan pakken.

Het regeerakkoord is een *flou artistique* dat Leonardo da Vinci als vernieuwer in de schilderkunst *sfumato* noemde, waarbij hij steeds dunnere, doorschijnende laagjes verf, steeds opnieuw over elkaar schilderde om meer nuances en timbre te kunnen weergeven. Uiteindelijk kijkt de Mona Lisa ons aan met een omfloerste, spottende blik. Zoals Leonardo zelf placht te zeggen, is dat maar opsmuk; de croquis, de tekening is het voornaamste. Zo voorspel ik ook dat de laagjes verf en schmink snel van uw regeerproject zullen afvallen en dat zal blijken dat er niets concreets en fundamenteels is uitgetekend. Na iedere zin die de premier donderdag heeft uitgesproken, kan ik een eenvoudig zinnetje toevoegen. Dat is het zinnetje: “ ..., als er geld voor is.”

De eerste minister wil een regering die de koopkracht versterkt, als er geld voor is. Hij wil de kinderbijslag laten stijgen, als er geld voor is. Hij wil de pensioenen koppelen aan de welvaart, de laagste en de oudste pensioenen verhogen, als er geld voor is. Hij belooft bijkomende financiële ondersteuning voor wetenschappelijk onderzoek, als er geld voor is. Hij wil de uitkeringen voor invaliditeit en arbeidsongeschiktheid optrekken, als er geld voor is. De regering zal de centrale plaats van de huisarts versterken, de verpleegkunde aantrekkelijker maken, als er geld voor is. Hij zal de kinderbijslag voor zelfstandigen gelijkschakelen met die voor werknemers, als er geld voor is. Hij laat de gerechtelijke achterstand wegwerken door te informatiseren, als er geld voor is.

Wat krijgen we zeker?

Een reuzenkabinet. Grotesk! Tweeëntwintig stuks en voor het eerst sedert veertig jaar een verpletterend overwicht van Franstaligen.

Moesten de Vlaamse kiezers daarom met een overgrote meerderheid mandaat geven aan de CD&V-N-VA, LDD en Vlaams Belang?

Waarvan zijn de kiezers van CD&V en N-VA uiteindelijk zeker? Alsof het kruis van de regering met cdH en PS nog niet zwaar genoeg weegt op de tengere schouders van de premier, krijgen zij er nog een FDF-staatssecretaris bovenop: een doornen kroon of een spons azijn die in de Vlaamse gezichten moest worden geduwd. Daarvan zijn zij zeker. Een groter affront kon de meerderheid de Vlaamse kiezers niet aandoen. Moeten die kiezers nog geloven dat er een serieuze staatshervorming komt? Neen.

Het regeerproject doet me denken aan de kroniek van een aangekondigde dood van romanschrijver Gabriel Garcia Marquez. In de aanzet van de roman : is er nergens een afspraak over BHV, nergens een croquis van wat men een ernstige staatshervorming kan noemen.

Sommige mensen staan zelfs nog te juichen langs de kant alsof het nog Palmzondag is. Zoals de volgelingen van Madame “non “die gisteren op Tele-Bruxelles verkondigden dat er tienduizenden dossiers van *sans papier* kunnen worden geregeld. Een regularisatie van 20.000, 40.000 illegalen? De Brusselaars zullen blij zijn dat hun kerken eventjes leeglopen zodat ze de rommel en het afval van de hongerstakers kunnen oprapen, maar zodra de tamtams hebben geroffeld, staan ze hier weer. Nog eens honderdduizend nieuwkomers.

53

Mevrouw Milquet heeft een bijkomende reden tot juichen. Ze wordt immers bevoegd voor het departement Arbeid. Dat is nu net een bevoegdheid die een reële kans maakte om naar de deelstaten te verhuizen, maar zolang mevrouw Milquet het daar voor het zeggen heeft zal CD&V nog lang kunnen

wachten op de grote staatshervorming.

Dan is er nog de het FDF. Mijnheer Clerfayt vond het zelfs nodig te zeggen dat zijn aanstelling als staatssecretaris het bewijs is dat zijn fractie van twee parlementsleden niet extremistisch of racistisch is. We zullen zien hoe de Vlaamse minderheid in Brussel in de toekomst zal worden behandeld. Er is misschien één lichtpuntje in dit regeerakkoord, namelijk dat de Vlamingen in de Brusselse gewestregering nu ook de meerderheid mogen gaan opeisen. Wat dacht u van vijf Nederlandstaligen tegen twee Franstaligen, of is dat voor u *des Guten zuviel*?

Deze regering heeft geen oplossing voor het probleem België en de grote staatshervorming. Deze regering is zelf het probleem. Deze regering is het grote verdriet van België.

Mijnheer Letorme, mij rest alleen nog u en uw gezin een zalig Pasen en een welverdiende rust toe te wensen.